

Met een paar schoenen ging zijn wens in vervulling

Vier weken lang bericht de Groningse Ria Fennema uit het Afrikaanse land Kenia over een ontwikkelingsproject waaraan zij meewerkt. Vanuit Groningen is een zending hulpgoederen gestuurd. Ria kijkt onder andere of die spullen goed terecht komen.

Jambo Groningen, Habari?

Vrijdag 1 september reis ik terug naar Nederland en omdat dit dus mijn laatste berichtje is wil ik goed nieuws brengen vandaag, en dat is er. In mijn geheugen staat gegrift een van de opmerkingen van een vijfjarig knulletje. Ik vroeg hem wat hij nou het allerliefste zou willen hebben. Hij hoefde niet lang na te denken: "schoenen" zei hij. Nu vier weken later heeft iedereen een paar schoenen en een andere set kleding. Daarnaast nog andere dingen als kleurtjes, papier etc. Ik bracht ook jeu de boules mee die ik kreeg van iemand uit Groningen, na twee dagen herkende ik de gekleurde ballen niet meer terug. Ze zijn nagenoeg versleten, ze genieten er van en dat is toch heerlijk om te zien. Heel wat uren heb ik onder de bomen met de kinderen zitten kletsen. Over hun dromen en over Kenia. Een aantal van deze kinderen wil piloot worden (hoe zou dat toch komen). Het geeft ze de kans om over de wereld te reizen en kinderen te helpen zoals ze zelf ook geholpen zijn. Anderen willen een goede baan om mee te helpen Kenya op te bouwen.

De kinderen zijn bang voor het huwelijk. De belangrijkste reden is aids. De kinderen leven hier geïsoleerd van de buitenwereld maar weten heel goed wat er speelt. Een keer per week krijgen ze de krant van Dick en Maggie West en die wordt van de eerste tot de laatste pagina door de grote kinderen voorgelezen. Bezoekers wordt honderduit gevraagd. De kinderen hebben interesse voor alles wat buiten het Spirit of Faith gebeurt en dat maakt dat ze ook echt veel weten.

Vanochtend heb ik Writser Boelens

van de Stichting Weeskinderen Kenia (SWK) opgezocht die vanwege zijn werk bij de KLM in Nairobi was. Dit was de zesde keer in de tijd die ik hier ben dat de SWK spullen meebracht voor het S.O.F. Writser kwam niet alleen kleding brengen maar ook honderd zonnebrillen. Dit was voor mij ook een grappige verrassing. De kinderen gaan nu steeds met mijn zonnebril aan de haal, een eigen zonnebril zullen ze dan ook heel "cool" vinden. De brillen krijgen ze woensdag, dan hebben we hier namelijk feest. Waarom? Nou, gewoon daarom! Feest met muziek, ranja en chips maar ook met ballonnen, feestmutsjes, boterhammen, bananen, ijsjes, popcorn, spelletjes en vliegers. Het S.O.F. was toe aan een andere auto en SWK spaarde hier al een tijdje voor. Er mankeert vaak wat aan de auto en de auto is onmisbaar hier. Denk alleen al aan al het eten voor tachtig kinderen dat gehaald moet worden. Het geld was er vandaag en gelijk hebben we een tweedehands pick up gekocht. Te gek, SWK, bedankt!!!!

En ik heb nog meer goed nieuws. De vier broertjes maken het goed. Door middel van spelen komen ze een beetje los, ze maken al contact met de andere kinderen en ook met elkaar. Ze kunnen praten en ze hebben een naam Kimani, Gachomo, Ngethe en Nganga.

Tot slot nog even dit: Ik was hier via de Stichting Weeskinderen Kenia. Deze stichting is opgericht door mensen die bij de KLM werken. De SWK geeft hulp aan: Spirit Of Faith, Nyumbani en het Good News Centre. Wings of support is een van de sponsors van de SWK.

Woensdag 13 september is de informatie avond in Springs aan de Grote Markt. Aanvang acht uur. Een avond vol dia's, foto's en verhalen. Aanmelden kan via 06-55757246 of e-mail riafennema@hotmail.com

Kwaheri, Ria Fennema.

●Weeskinderen uit Kenia bedanken de Groninger bevolking.

